367R0282

13.7.67 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ἀριθ. 151/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ἀριθ. 282/67/ΕΟΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 11ης Ἰουλίου 1967

περί τῶν λεπτομερειῶν παρεμβάσεως γιά τούς ἐλαιούχους σπόρους

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ([1]),

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν ([2]), καί ἰδίως τό ἄρθρο 26 παράγραφος 3,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ τιμές παρεμβάσεως καθορίσθηκαν γιά ἕνα συγκεκριμένο ποιοτικό τύπο καί ἡ ἐφαρμογή αὐξήσεων καί μειώσεων πρέπει νά προβλέπεται γιά προσφερθέντας σπόρους πού δέν ἀνταποκρίνονται σέ αὐτό τόν ποιοτικό τύπο·

ὅτι πρίν διατεθοῦν στό ἐμπόριο, οἱ σπόροι πρέπει νά ἔχουν ὑποβληθεῖ σέ διαδικασία ἀποξηράνσεως καί καθαρισμοῦ ὥστε νά ἀποκτήσουν καθορισμένη περιεκτικότητα σέ ὑγρασία καί ξένα σώματα· ὅτι πρέπει, ὡς ἐκ τούτου, νά μή γίνουν δεκτοί στήν παρέμβαση σπόροι πού δέν ἔχουν ὑποβληθεῖ σέ τέτοια ἐπεξεργασία· ὅτι γιά τήν ἁπλούστευση τῆς συνήθους διαχειρίσεως τῆς παρεμβάσεως καί ἰδίως γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ συγκρότηση ὁμοιογενῶν παρτίδων γιά τούς σπόρους πού προσφέρονται στήν παρέμβαση, πρέπει νά καθορισθεῖ ἐλάχιστη ποσότητα κάτω τῆς ὁποίας ὁ ὀργανισμός παρεμβάσεως δέν δέχεται τήν προσφορά·

ὅτι ἡ ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος παρεμβάσεως ἀπαιτεῖ τήν ἀνάληψη τῆς εὐθύνης ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως ὑπό ὅρους στούς ὁποίους λαμβάνεται ὑπόψη ἡ κατά τόπους κατανομή τῶν τιμῶν πού προβλέπονται στόν κανονισμό ἀριθ. 167/67/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου περί τῶν κέντρων παρεμβάσεως στόν τομέα τῶν ἐλαιούχων σπόρων καί περί τῶν παραγώγων τιμῶν παρεμβάσεως πού ἐφαρμόζονται στά κέντρα αὐτά ([3])· ὅτι πρός τό σκοπό αὐτό, ἡ πληρωτέα στόν πωλητή τιμή πρέπει νά εἶναι ἡ τιμή παρεμβάσεως πού ἰσχύει σέ δεδομένο κέντρο παρεμβάσεως, προσαρμοζόμενη, κατά περίπτωση, σέ συνάρτηση μέ τίς δαπάνες μεταφορᾶς·

ὅτι ἡ ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος παρεμβάσεως πρέπει νά ὑπόκειται σέ κανόνες κατά τό δυνατό ἁπλούς καί ἀποτελεσματικούς· ὅτι πρέπει, ὡς ἐκ τούτου, νά προβλεφθεῖ ὅτι ἡ προσφορά πωλήσεως στήν παρέμβαση πρέπει νά γίνει στόν ὀργανισμό παρεμβάσεως τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο εὑρίσκονται οἱ σπόροι καί νά περιορισθεῖ ὁ ἀριθμός τῶν κέντρων ἐμπορίας γιά τά ὁποῖα δύναται νά ὑποβληθεῖ προσφορά ἀπό καθορισμένο τόπο·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Λιπαρῶν Οὐσιῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ἀπό τῆς 13ης Ἰουλίου 1967, ὅσον ἀφορᾶ τούς κραμβόσπορους καί γογγυλόσπορους καί ἀπό τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1967, ὅσον ἀφορᾶ τούς ἡλιανθόσπορους, ἡ παρέμβαση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 26 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ τίς ἀκόλουθες διατάξεις.

Ἄρθρο 2

Κάθε κάτοχος ὁμοιογενῶν παρτίδων, τουλάχιστον 50 τόννων εἴτε κραμβοσπόρων καί γογγυλοσπόρων εἴτε ἡλιανθοσπόρων πού συγκομίσθηκαν ἐντός τῆς Κοινότητος, ἔχει τό δικαίωμα νά προσφέρει τούς σπόρους αὐτούς στόν ὀργανισμό παρεμβάσεως. Πάντως, γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1967/1968, τό Βέλγιο, ἡ Ἰταλία καί τό Λουξεμβοῦργο δύνανται νά δεχθοῦν ποσότητες, τῶν ὁποίων τό ἐλάχιστο ὅριο εἶναι 10 τόννοι.

Ἄρθρο 3

1. Γιά νά γίνουν δεκτοί στήν παρέμβαση, οἱ ἐλαιοῦχοι σπόροι πρέπει νά εἶναι ὑγιεῖς, ἀνόθευτοι καί ἐμπορεύσιμοι.

([1]) Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τῆς συνθήκης τῆς 8ης Ἀπριλίου 1965 περί συστάσεως ἑνιαίου Συμβουλίου καί ἑνιαίας Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, πού ἰσχύει ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1967, ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἀσκεῖ τίς ἐξουσίες καί τίς ἁρμοδιότητες τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος, καθώς καί τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ὑπό τίς προϋποθέσεις καί τούς ἐλέγχους πού προβλέπονται στή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ἀντιστοίχως, καθώς καί στήν ἀνωτέρω ἀναφερομένη συνθήκη τῆς 8ης Ἀπριλίου 1965 περί ἱδρύσεως ἑνιαίου Συμβουλίου καί ἑνιαίας Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

([2]) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.

([3]) ΕΕ ἀριθ. 130 τῆς 28.6.1967, σ. 2590/67.

2. Ἡ παρέμβαση περιορίζεται:

— στούς κραμβόσπορους καί γογγυλόσπορους μέ ἀνώτατο ὅριο 2% ξένων σωμάτων καί 10% ὑγρασίας·

— στούς ἡλιανθόσπορους μέ ἀνώτατο ὅριο 2% ξένων σωμάτων, 10% ὑγρασίας καί τῶν ὁποίων τό ἔλαιο ἔχει περιεκτικότητα σέ ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα, ἐκφραζόμενη σέ ἐλαϊκό ὀξύ, 5 γραμμάρια ἀνά 100 γραμμάρια κατ' ἀνώτατο ὅριο.

Ἄρθρο 4

1. Ἡ λήψη δειγμάτων ἐλαιούχων σπόρων καθώς καί ὁ προσδιορισμός τῆς περιεκτικότητός τους σέ ξένα σώματα καί ὑγρασία πραγματοποιεῖται μέ ἑνιαία μέθοδο σέ ὅλα τά Κράτη μέλη.

Πάντως, μέχρι καθιερώσεως τέτοιας μεθόδου, τά Κράτη μέλη δύνανται νά διαλέγουν ὁποιαδήποτε μέθοδο, γιά τήν ὁποία πληροφοροῦν τήν Ἐπιτροπή.

2. Ὁ προσδιορισμός τῆς περιεκτικότητος σέ ἔλαιο πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ τή μέθοδο πού καθορίζεται στό παράρτημα II. Πάντως, τά Κράτη μέλη δύνανται, ἐξ ἴσου, νά χρησιμοποιοῦν τή μέθοδο προσδιορισμοῦ περιεκτικότητος σέ ἔλαιο γιά τούς ἐλαιούχους σπόρους σύμφωνα μέ τή σύσταση ἀριθ. 900 τοῦ ISO, χρησιμοποιώντας μηχάνημα μικρο-θρυμματισμοῦ. Στήν περίπτωση αὐτή, ἡ ποσότητα ἐλαίου πού διαπιστοῦται στούς σπόρους μειοῦται, γιά τήν ἐφαρμογή τῶν αὐξήσεων καί μειώσεων, κατά 400 γραμμάρια ἀνά 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρο 5

1. Κάθε προσφορά πωλήσεως στήν παρέμβαση πρέπει νά ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐγγράφου αἰτήσεως πρός τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως τοῦ Κράτους μέλους ὅπου εὑρίσκονται οἱ σπόροι.

2. Ἡ ἀποδοχή τῆς προσφορᾶς ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως πραγματοποιεῖται ἐντός τῶν συντομοτέρων δυνατῶν προθεσμιῶν μέ τήν ἀπαραίτητη ἀκρίβεια ὡς πρός τούς ὅρους ὑπό τούς ὁποίους πραγματοποιεῖται ἡ παραλαβή.

Ἄρθρο 6

1. Κατά τήν προσφορά, ὁ κάτοχος τῶν σπόρων ὑποδεικνύει στόν ὀργανισμό παρεμβάσεως τόν τόπο ὅπου εὑρίσκονται οἱ σπόροι καθώς καί τό κέντρο παρεμβάσεως γιά τό ὁποῖο γίνεται ἡ προσφορά.

Ὁ κάτοχος ἐκλέγει τό κέντρο αὐτό μεταξύ τῶν τριῶν κέντρων παρεμβάσεως, πρός τά ὁποῖα οἱ προσφερόμενοι σπόροι δύνανται νά προωθηθοῦν μέ τήν ἐλάχιστη δαπάνη.

2. Ὁ ὀργανισμός παρεμβάσεως ἀποφασίζει τόν τόπο παραλαβῆς τῶν σπόρων.

Ἐάν ὁ τόπος παραλαβῆς δέν εἶναι τό κέντρο πού ὑποδεικνύεται ἀπό τόν πωλητή, ἡ πληρωτέα τιμή ἰσοῦται μέ τήν τιμή παρεμβάσεως πού ἰσχύει γιά τό κέντρο πού ὑποδεικνύεται ἀπό τόν πωλητή, μειωμένη κατά τίς πλέον εὐνοϊκές δαπάνες μεταφορᾶς ἐκ τοῦ τόπου ὅπου εὑρίσκονται οἱ σπόροι κατά τή στιγμή τῆς προσφορᾶς μέχρι τό κέντρο παρεμβάσεως καί αὐξημένη, κατά περίπτωση, κατά τίς πλέον εὐνοϊκές δαπάνες μεταφορᾶς ἀπό τόν τόπο ὅπου εὑρίσκονται οἱ σπόροι κατά τή στιγμή τῆς προσφορᾶς μέχρι τόν τόπο τῆς παραλαβῆς τους.

3. Οἱ δαπάνες μεταφορᾶς καθορίζονται ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως.

Ἄρθρο 7

Ἡ πληρωτέα στόν πωλητή τιμή εἶναι ἐκείνη πού ἰσχύει κατά τήν ἡμέρα τῆς παραδόσεως καί πού καθορίσθηκε σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6, γιά ἐμπόρευμα παραδοθέν στό κατάστημα ἀλλά μή ἐκφορτωθέν, καί λαμβανομένων ὑπόψη τῶν αὐξήσεων καί τῶν μειώσεων πού ἐμφαίνονται στό παράρτημα I.

Ἄρθρο 8

1. Κάθε Κράτος μέλος γνωστοποιεῖ στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν Ἐπιτροπή τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως πού εἶναι ἐπιφορτισμένος μέ τήν ἀγορά σπόρων πού προσφέρονται στήν παρέμβαση.

2. Κάθε Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή κατά τό πρῶτο δεκαπενθήμερο κάθε τριμηνίας ὡς πρός τήν ποσότητα σπόρων πού ἔχουν ἀγορασθεῖ ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως αὐτοῦ κατά τήν προηγούμενη τριμηνία.

Ἐπί πλέον, ἐάν προσφερθοῦν σημαντικές ποσότητες, τό ἐν λόγω Κράτος μέλος ἐνημερώνει ἀμέσως τήν Ἐπιτροπή περί αὐτοῦ.

Ἄρθρο 9

Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τά Κράτη μέλη ἀλληλοβοηθοῦνται.

Ἄρθρο 10

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει στίς 13 Ἰουλίου 1967.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα του τά μέρη καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 11 Ἰουλίου 1967.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

Jean REY

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

I. Κραμβόσποροι καί γογγυλόσποροι

1. *Περιεκτικότητα σέ ἔλαιο*

Αὔξηση ἤ μείωση 0,019 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε 0,100 χιλιόγραμμα ἐλαίου κάτω ἤ ἄνω τῶν 42 χιλιογράμμων πού περιέχονται σέ 100 χιλιόγραμμα σπόρων.

2. *Περιεκτικότητα σέ ὑγρασία*

Αὔξηση 0,007 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε 0,100 χιλιόγραμμα ὑγρασίας κάτω τῶν 10 χιλιογράμμων πού περιέχονται σέ 100 χιλιόγραμμα σπόρων.

3. *Περιεκτικότητα σέ ξένα σώματα*

Αὔξηση 0,007 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε 0,100 χιλιόγραμμα ξένων σωμάτων κάτω τῶν 2 χιλιογράμμων πού περιέχονται σέ 100 χιλιόγραμμα σπόρων.

II. Ἡλιανθόσποροι

1. *Περιεκτικότητα σέ ἔλαιο*

Αὔξηση ἤ μείωση 0,020 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε 0,100 χιλιόγραμμα ἐλαίου ἄνω ἤ κάτω τῶν 42 χιλιογράμμων πού περιέχονται σέ 100 χιλιόγραμμα σπόρων.

2. *Περιεκτικότητα σέ ὑγρασία*

Αὔξηση 0,007 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε 0,100 χιλιόγραμμα ὑγρασίας κάτω τῶν 10 χιλιογράμμων πού περιέχονται σέ 100 χιλιόγραμμα σπόρων.

3. *Περιεκτικότητα σέ ξένα σώματα*

Αὔξηση 0,007 λογιστικῶν μονάδων γιά κάθε 0,100 χιλιόγραμμα ξένων σωμάτων κάτω τῶν 2 χιλιογράμμων πού περιέχονται σέ 100 χιλιόγραμμα σπόρων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μέθοδος προσδιορισμοῦ τῆς περιεκτικότητος σέ ἔλαιο

Τό χρησιμοποιούμενο διαλυτικό εἶναι ὁ πετρελαϊκός αἰθέρας «γιά τόν προσδιορισμό τῆς περιεκτικότητος σέ λιπαρές οὐσίες», ἀπαλλαγμένο ἀρωματικῶν ὑδρογονανθράκων καί ἔχον τό σημεῖο θρασμοῦ του μεταξύ 30 καί 50 θαθμῶν ἑκατονταθάθμου. Ὁ αἰθέρας αὐτός δέν πρέπει νά ἀφήνει ἴζημα σέ θερμοκρασία 60° Κ. Ὁ δείκτης ἰωδίου του πρέπει νά εἶναι κατώτερος τοῦ 1. Γιά τήν ἐξαγωγή χρησιμοποιοῦμε μηχάνημα διυλίσεως (παραδείγματος χάρη ὅπως τοῦ Twisselmann).

Ζυγίζουμε μέ ἀκρίθεια ἕνα μέσο δεῖγμα σπόρων ὁλοκλήρων, θάρους τουλάχιστο 30 γραμμαρίων, τό ὁποῖο περνοῦμε κατόπιν ἀπό κόσκινο μέ ἄνοιγμα πλέγματος 3 χιλιοστομέτρων καί ἀπαλλάσσουμε μέ τά χέρια ὅλα τά χονδροειδή ξένα σώματα, ὅπως ἔλυτρα, ἄχυρα καί σπόρους δημητριακῶν. Ζυγίζουμε κατόπιν τήν ποσότητα τῶν μέ αὐτό τόν τρόπο καθαρισθέντων σπόρων καί ὑπολογίζουμε τήν ποσοστιαία ἀναλογία της ἐπί τοῦ ἀρχικοῦ δείγματος. Ἀμέσως μετά, δύο ποσότητες 5 γραμμαρίων ἡ κάθε μία, πού ἀφαιρέθησαν ἀπό τούς καθαρισθέντες σπόρους, ζυγίζονται μέ ἀκρίθεια 5 χιλιοστογράμμων καί ὑποθάλλονται ἐπί μία ὥρα σέ προκαταρκτική ἀποξήρανση σέ θερμοκρασία 95° ἐντός δύο χωριστῶν κυλίνδρων ἐξαγωγῆς (γιά περιεκτικότητα σέ ὑγρασία 10% ἤ λιγότερο, δέν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ προκαταρκτική ἀποξήρανση). Τό δεῖγμα, ἀναμεμιγμένο μέ τουλάχιστον 25 γραμμάρια λεπτῆς ἄμμου χαλαζίου, στή συνέχεια θρυμματίζεται ὅσο τό δυνατόν περισσότερο ἐντός μηχανικοῦ ἰγδίου ἤ διά χειρός. Ἡ ἐργασία αὐτή συνήθως διαρκεῖ δεκαπέντε λεπτά.

Τό θρυμματισθέν προϊόν τοποθετεῖται κατόπιν ὁλόκληρο στόν κύλινδρο. Ἡ ἐξαγωγή ἀκολουθεῖ ἀμέσως μετά τή ζύγιση, τήν τυχόν προκαταρκτική ἀποξήρανση καί τόν θρυμματισμό, ἀφοῦ τό σφαιρικό ὑάλινο δοχεῖο πού προορίζεται γιά τή συλλογή τῶν προϊόντων τῆς ἐξαγωγῆς καί τό ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐξάρτημα τῆς συσκευῆς ἐξαγωγῆς, ἔχει στεγνωθεῖ καί ζυγισθεῖ μέ ἀκρίθεια χιλιοστοῦ τοῦ

γραμμαρίου. Ἡ διαδικασία ἐξαγωγῆς διαρκεῖ τέσσερις ὧρες ὑπό καθεστώς ζωηροῦ θρασμοῦ. Ἀκολούθως ὁ κύλινδρος ἀφαιρεῖται ἀπό τή συσκευή, τό διάλυμα ἀφαιρεῖται καί προχωροῦμε στό στέγνωμα ὑπό κενό. Τό περιεχόμενο τοῦ κυλίνδρου τό ἀδειάζουμε ἐντός ἰγδίου καί τό προϊόν ὑποβάλλεται σέ νέο θρυμματισμό ἐπί δέκα λεπτά. Τό προϊόν ἀκολούθως ἐπανεισάγεται ὁλόκληρο στόν κύλινδρο καί ὁ τελευταῖος τοῦτος στή συσκευή καί ἐπαναλαμβάνουμε τήν ἐξαγωγή ἐπί δύο ὧρες ὑπό τίς ἴδιες συνθῆκες ὅπως καί προηγουμένως, χρησιμοποιοῦντες τό ἴδιο σφαιρικό ὑάλινο δοχεῖο. Μετά ἀπό ἕνα παρατεταμένο θρυμματισμό καί ἐκτελοῦντες τό ὅλο ἐγχείρημα μετά προσοχῆς, προχωροῦμε στήν ἐξαγωγή τῆς λιπαρῆς οὐσίας μέχρις ὅτου ἡ περιεκτικότητα πού ἐναπομένει εἶναι ἴση ἤ μικρότερη τοῦ 0,1%. Ἀφαιροῦμε μέ ἀπόσταξη τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ διαλύματος πού εὑρίσκεται ἐντός τοῦ προϊόντος τῆς ἐξαγωγῆς τό ὁποῖον ἐμπεριέχεται στό σφαιρικό δοχεῖο. Ἐξαφανίζουμε καί τά τελευταῖα ἴχνη ἀνεβάζοντες τή θερμοκρασία περίπου στούς 100° Κ, προσέχοντες πάντως νά μήν ὑπερβεῖ τούς 105° Κ. Ἡ πλήρης ἀφαίρεση τοῦ διαλύματος ἐπιτυγχάνεται μέ τήν περιοδική εἰσαγωγή ἀέρος, διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἤ μέ τή χρησιμοποίηση τοῦ κενοῦ. Μετά τήν ψύξη προχωροῦμε σέ συνέχεια στή ζύγιση. Ἀνανεώνουμε ὑπό τίς ἴδιες συνθῆκες θέρμανση καί ζύγιση μέχρις ὅτου ἡ διαφορά μεταξύ δύο διαδοχικῶν ζυγίσεων εἶναι ἴση ἤ μικρότερη τῶν 0,01 γραμμαρίων. Ἡ ἐξαχθείσα λιπαρή οὐσία πρέπει νά εἶναι διαυγής. Σέ ἀντίθετη περίπτωση, τά ξένα σώματα ἀφαιροῦνται μέ διάλυση σέ πετρελαϊκό αἰθέρα καί διήθηση. Τό διηθημένο διάλυμα συμπυκνοῦται κατόπιν μέ ἐξάτμιση καί τό ἔλαιον πού ἀπέμεινε ἀποξηραίνεται μέχρις ὅτου ἔλθει μέ σταθερό βάρος ὑπό τίς ἀνωτέρω περιγραφεῖσες συνθῆκες.

Ἡ ζύγιση πού χρησιμεύει σάν βάση ὑπολογισμοῦ τοῦ βάρους τῆς ἐξαχθείσης λιπαρᾶς οὐσίας εἶναι ἡ τελευταία πού πραγματοποιήθηκε. Ἐάν γιά τόν προσδιορισμό τῆς περιεκτικότητος σέ ἔλαιο χρησιμοποιήθηκαν σπόροι προηγουμένως καθαρισθέντες, τό ληφθέν ἀποτέλεσμα πρέπει νά ἀναφέρεται στό ἀρχικό δεῖγμα.